

eller kun paa egne Vegne. Men hvis han taler paa fleres Vegne, saa vil jeg sige til de Herrer, at de skulle ikke være bange for, at jeg eller mine Meningsfæller skulle genere dem med Paatrængenhed af nogen Art. Have vi kunnet klare os hidtil under den Situation, som har foreligget, saa klare vi os nok i Fremtiden under den Situation, vi gaa i Møde! Det er der ingen Fare ved for os. Vi agte derfor ikke at paa-nøde eller paa-trænge de Herrer noget Samarbejde. Ville de loyalt samarbejde med os, saa er det en anden Sag, saa kunne de komme til os og forhandle med os derom. Men jeg vil fralægge mig den Sigtelse, at jeg her skulde lade mig lede til at indtage mit Standpunkt til denne Lov paa Grund af, at jeg spekulerede i den nuværende politiske Situation. Jeg overlader saadan Spekulation til det ærede Medlem, der kan være nok for ham og hans Venner at spekulere paa i Fremtiden.

Og hvad angaar Spørgsmaalet om Bondevennernes Opfattelse af den Sag, som vi her diskutere, da mente det ærede Medlem, at hvis Bondevennerne endnu havde eksisteret, vilde de have forandret Anskuelse. Det tror jeg ikke, at Bondevennerne vilde have gjort. Thi hvorfor skulde da deres Efterkommere i den Kommission, som blev nedsat i 1894, ikke have forandret Standpunkt? Det have de ikke, lige saa lidt som dette Ting har forandret Standpunkt ved Forhandlingerne om den Lov, som vi i 1897 vedtog og nu her agte at sætte en anden i Stedet for, nemlig Loven af 11. Mai 1897. Jeg hævder det samme Standpunkt, som Bondevennerne have hævdet, og det samme Standpunkt, som Venstre har hævdet indtil denne Dag. Det er det ærede Medlem, som har forandret Standpunkt.

P. Bjerre: Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) søgte paa en noget demonstrativ Maade at gøre gældende, at han var enig med Ministeren, skønt han ikke var det — thi han var netop bange for visse Ting i Loven. Men det var netop den Maade, hvorpaa han støttede sig til Ministeren, som fik mig til at sige, at han søgte at skyde Ministeren ind imellem. Og det var det, som gav mig Anledning til at sige, at han maaske gerne vilde være med der, og saa føjede jeg til, at jeg haaber for Resten ikke at blive enig med det ærede Medlem. Det er ikke, fordi jeg ikke kunde tænke mig, at der maaske kunde komme adskillige Foran-

dringer eller Omposteringer af Grupperne, men jeg har en Følelse af, at det ærede Medlem er den, hvis Anskuelser ligge mig fjernest, og hvis Standpunkt baade paa den ene og den anden Maade er saa langt udenfor mit, at jeg ikke har Haab om, at vi en Gang skulde mødes. Skulde det imidlertid ske, sker det, men jeg har, som sagt, ikke det Haab, at vi mødes ret meget i vort Syn paa Livet. — Maa jeg saa blot endnu sige, at det med Bondevennerne skal jeg ikke dvæle ved. Jeg finder det ganske rimeligt, at der er en god Udvikling, og jeg tror, at hvis de Mænd, som vare Førere den Gang, havde været Førere nu, havde de set anderledes paa Tingene, end de gjorde den Gang.

Formanden: Jeg beklager, at man ved denne Sags Behandling er kommen ind paa at tale om Partiforholdene. Jeg vil haabe, at man ikke vil fortsætte med Omtalen deraf.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Rasmus Hansen: Jeg foreslaar, at Sagen henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Handel med samt Ind- og Udførsel af Landbrugsprodukter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2929 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Carl Hansen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Hovedbestemmelsen i det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at Landbrugsprodukter af dyrisk Oprindelse og egnede til Menneskeføde, hvorved forstaaes: Smør, Ost, Æg, Fedt og Talg samt Kød og Kødvarer af Heste, Hornkvæg, Faar,